

De Europæiske Fællesskabers Tidende

16 Årgang Nr. C 60

26. juli 1973

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Råd

Høring af Det økonomiske og sociale Udvalg angående forslag til rådsdirektiv om — harmonisering af lovgivning om førerbevis til køretøjer — tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motor- køretøjer og anhængere	1
Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse	1
Høring af Det økonomiske og sociale Udvalg angående forslag til rådsforordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 803/68 af 27. juni 1968 om varers toldværdi	5
Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse	6
Høring af Det økonomiske og sociale Udvalg angående forslag til rådsforordning om udarbejdelse af ensartet statistik om fremmed arbejdskraft	7
Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse	8
Høring af Det økonomiske og sociale Udvalg angående forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning og udstyr til sikring mod ikke autori- seret benyttelse af motorkøretøjer	12
Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse	12
Høring af Det økonomiske og sociale Udvalg angående forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om det indvendige udstyr i motor- køretøjer (beskyttelse af føreren mod ratstammen i tilfælde af sammenstød)	13
Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse	13

Indhold (forts.)

Høring af Det økonomiske og sociale Udvalg angående forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsrunder til montering i køretøjer	14
Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse	14
Høring af Det økonomiske og sociale Udvalg angående forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske produkter	16
Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse	16

III *Oplysninger*

Kommission

Meddelelse til læserne	21
------------------------------	----

II

(Forberedende retsakter)

RÅD

HØRING AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

angående forslag til rådsdirektiv om

- harmonisering af lovgivning om førerbevis til køretøjer
- tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og anhængere.

A. ANMODNING OM UDTALELSE

Rådet har på sin 209. samling den 9. oktober 1972 besluttet at høre Det økonomiske og sociale Udvalg angående ovennævnte forslag til direktiv.

Anmodningen om udtalelsen er af formanden for Rådet rettet til formanden for Det økonomiske og sociale Udvalg den 11. oktober 1972.

B. TEKSTER, HVOROM DER ER FORETAGET HØRING

De tekster, hvorom der er foretaget høring, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 119 af 16. november 1972, s. 1—19.

C. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Udvalget har på sin 111. plenarsamling, der afholdtes den 23. og 24. maj 1973 i Bruxelles, vedtaget sin udtalelse om den under punkt B ovenfor nævnte tekst med enstemmighed blandt de tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer, idet 20 undlod at stemme.

Udtalelsen lyder som følger:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR

under henvisning til en skrivelse af den 11. oktober 1972, i hvilken Præsidenten for De europæiske Fællesskabers Råd har anmodet Det økonomiske og sociale Udvalg om en betænkning til »Forslag til et Råds-

direktiv vedrørende harmoniseringen af lovgivningerne med hensyn til førerbevis til lastbiler« og »Forslag til et Rådsdirektiv vedrørende tilnærmelse af Medlemsstaternes lovgivninger angående den tekniske kontrol af motorkøretøjer samt disses anhængere«,

under henvisning til Traktaten, der danner grundlag for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og i særlig grad dennes artikel 75,

under henvisning til den beslutning, som udvalgets formand har taget den 18. oktober 1972 i overensstemmelse med artikel 22 i Det interne Reglement, om at overlade udarbejdelsen af en rapport og en betænkning på dette område til den specialiserede afdeling for transport ⁽¹⁾,

under henvisning til den udtalelse fra Afdelingen for transport og kommunikation, som blev fremsat på dens 81. møde den 11. april 1973,

under henvisning til rapporten, som er blevet fremlagt af hr. Bodart, ordfører,

under henvisning til de drøftelser, som fandt sted ved den 111. plenarforsamling den 23. og 24. maj 1973, mødet den 23. maj 1973,

ud fra følgende betragtninger:

en virkelig fælles transportpolitik skal blandt andet stræbe efter at transport og færdsel med motorkøretøjer foregår under de bedst mulige betingelser inden for det samlede fællesskabsområde,

en sådan politik kan ikke ignorere de foranstaltninger, der vil kunne bidrage til en forbedring af såvel forholdene for afvikling, lovmæssighed, bevægelighed og sikkerhed i trafikken som til at eliminere tabene af menneskeliv samt de stadigt stigende kollektive omkostninger ved færdselsulykker,

de forslag, der er til undersøgelse, stræber mod en harmonisering på så højt et plan som muligt, på den ene side af udstedelsen af førerbeviser og på den anden side af forholdene for den tekniske kontrol,

FØLGENDE FORSLAG:

1. ALMINDELIGE BEMÆRKNINGER

Det økonomiske og sociale Udvalg billiger i princippet forslagene til Rådsdirektiverne, dog med de forbehold, der er fremsat i de nedenstående bemærkninger og ændringsforslag.

Ifølge Udvalgets mening er det glædeligt, at man inden for rammerne af gennemførelsen af en fælles transportpolitik også foretager en harmonisering af de forhold og dispositioner, der tjener til at forbedre sikkerheden, bevægeligheden og lovmæssigheden i trafikken. Der er især tale om en definition af ensartede principper for udstedelsen af førerbevis samt vedtagelsen af ensartede dispositioner for den

⁽¹⁾ Fra slutningen af januar 1973: Afdelingen for transport og kommunikation.

tekniske kontrol af motorkøretøjer. Denne indførelse af ensartethed vil være medvirkende til at eliminere konkurrenceforvrængningerne på disse områder. Man bør imidlertid drage omsorg for, at man vedtager anvendelige dispositioner, der tager hensyn til transportsektorens særlige krav.

2. SÆRLIGE BEMÆRKNINGER

2.1. For så vidt angår »Forslag til Rådsdirektiv vedrørende harmoniseringen af lovgivningerne med hensyn til førerbevis til lastbiler«

Artikel 3 — De kategorier af køretøjer, hvortil der kræves et førerbevis

Paragraf 1 — Kategori B

Udvalget er af den opfattelse, at den tilladte maksimalvægt på 3,5 tons, der er foreskrevet for denne kategori, næppe er tilstrækkelig for de store modeller af personvogne eller for varevogne. I visse medlemslande er førerbeviset til kategori B for eksempel gyldigt til køretøjer med en tilladt totalvægt, der kan være op til 7,5 tons. Det er endvidere ikke nødvendigt for at køre små varevogne, der overstiger 3,5 tons, at aflægge prøve på, at man er i besiddelse af færdigheder og teknisk viden i større udstrækning end til kørsel af store modeller af personvogne. Det reglement, der er til overvejelse begrænser ganske betydeligt anvendelsesområdet for førerbeviset til personvogne.

Man bør derfor således undersøge, hvorvidt man, i betragtning af udviklingen indenfor automobilfabrikationen, ikke burde hæve den foreslåede vægtbegrænsning eller finde andre kriterier for begrænsning.

Paragraf 1 — Kategorie C

Udvalget fremsætter situationen for de køretøjer, der anvendes til transport og specielt brug, uden at de for så vidt anvendes til offentlige arbejder eller til varetransporter (jfr. kategori F). Der er i hovedsagen nærmere tale om køretøjer, som anvendes i egenskab af »selvkørende arbejdsredskaber« (sådanne som selvkørende maskiner og redskaber til skovbrug, hvis hastighed og transportkapacitet i vægt er begrænset) og som på dette grundlag er genstand for en officiel inspektion. For at kunne tage disse kendsgerninger i betragtning vil man enten skulle udvide betydningen af »varetransport« i kategori C, eller også indenfor kategori F tillade kørsel med køretøjer til specielt brug eller med selvkørende arbejdsredskaber«.

Set ud fra et logisk synspunkt og i betragtning af den forudsete anvendelse, ville dette sidste forslag være det mest hensigtsmæssige.

Paragraf 1 — Kategori F

Ifølge Udvalget er det nødvendigt at definere, uden mulighed for misforståelser, udtrykket »landbrugs-traktorer«. Man bør udvide denne vending til også at omfatte traktorer, der anvendes til arbejde ved skovbrug. Dette betyder, at skovbrugstraktorer af en speciel type, som for eksempel redskaber til trælast, omfattes af kategori F.

Foruden de traktorer, der tilhører landbrugs- og skovbrugsbedrifterne som ejendom, bør man ligeledes drage omsorg for, at de traktorer, der regelmæssigt anvendes til landbrugs- og skovbrugsarbejde også omfattes af kategori F, der således inkluderer landbrugs- og skovbrugstraktorer, der ejes af andelsforeninger, udlejningsvirksomheder o.s.v.

Udvalget gør endvidere opmærksom på, at de selvkørende landbrugs- og skovbrugsredskaber ikke står anført i nogen af de nævnte kategorier. Der rejser sig således det spørgsmål, hvorvidt det, uafhængigt af den tilladte totale vægt, vil være muligt at køre denne form for redskaber uden førerbevis efter ikrafttrædelsen af direktivet, eller om man skal være i besiddelse af et førerbevis af kategori B eller C. Eftersom disse redskaber er beregnet til at udføre et arbejde og ikke til at skulle transportere varer, kan de kun anføres under kategori C, dersom denne kategori bliver tilsvarende omarbejdet. Det ville dog være mere hensigtsmæssigt at tillade kørsel med selvkørende landbrugs- og skovbrugsredskaber, med eller uden anhænger til værktøj, for så vidt at man er i besiddelse af et førerbevis til kategori F.

Det bør ligeledes understreges, at landbrugs- og skovbrugstraktorer kan trække to anhængere. Den nuværende formulering er ikke klar på dette område, og den samme mangel på præcision genfindes i artikel 4, punkt C.

Endelig rejser det spørgsmål sig, i hvilket omfang et førerbevis vil være nødvendigt for kørsel med landbrugs- og skovbrugstraktorer, uanset disses maksimalhastighed. Konsekvensen heraf er nødvendigvis, at køreeleverne vil skulle opfylde betingelserne, der pålægges for køretøjer, der er vanskeligst at køre. Dette betyder, at de krav, der pålægges konduktørerne af langsomt kørende traktorer, nødvendigvis kommer op på et for højt niveau. Det er således, at artikel 5 forudsætter, at man skal være fyldt 21 år for at kunne opnå et førerbevis til kategori F. Udvalget forslår desuden, at det i artikel 3 bliver fastsat, at en person, som er indehaver af et førerbevis i kategori A (motorcykel med eller uden sidevogn eller trehjulet motorkøretøjer) ikke får tilladelse til at medtage en passager før sit fyldte 18. år.

Artikel 4 — Gyldighed

Litra a)

Ifølge denne paragraf er førerbeviser, der er gyldige til kategorierne B, C eller D, ligeledes gyldige til den kategori af køretøjer i alle de kategorier, der, ifølge den i artikel 3 anførte optegnelse, går forud for den kategori, til hvilken førerbeviset er gyldigt. Denne situation rejser et problem i tilfælde af fratagelse af et førerbevis til en kategori.

Der rejser sig således det spørgsmål, hvorvidt en fratagelse til en kategori, i et sådant tilfælde automatisk medfører en annullering af gyldigheden for førerbeviset til lavere kategorier.

Alene fratagelsen, der er motiveret ved en lovovertrædelse, burde have et generelt omfang. Udslettelsen til en højere kategori, der motiveres ved legemlige kvalifikationer, burde ikke automatisk medføre udslettelsen til de lavere kategorier.

Artikel 5 — Aldersbetingelser

Litra c)

Udvalget gør opmærksom på, at ifølge denne artikel er lavalderen for køretøjer på over 3,5 tons (kategori C), køretøjer der er tilknyttet til fællestransport, og som har over otte siddepladser (kategori D), sammenkoblede køretøjer (kategori E), landbrugstraktorer og køretøjer til offentlige arbejder (kategori F) 21 år, »uden at bestemmelserne i artikel 5 i Reglement nr. 543/69 foregribes«.

Efter afdelingens mening burde denne formular præciseres og erstattes af ordene »uden at de i artikel 5 i Reglement (EØF) nr. 543/69 forudsete fravigelser foregribes«.

Det er i virkeligheden således, at artikel 5, paragraf 1, i det omtalte reglement forudsætter, at alderen for de konduktører, der er tilknyttede til varetransporter, kan bringes ned til 18 år,

- for de køretøjer, iberegnet hvor dette er tilfældet, påhængsvogne eller halv-anhængere, hvis tilladte maksimalvægt er under eller lig med 7,5 tons;
- for andre køretøjer, på betingelse af at vedkommende er i besiddelse af et certifikat, der beviser hans faglige kvalifikationer og godtgør, at han har gennemgået en uddannelse til konduktør ved varetransport ad landevej, som er anerkendt i en af Medlemsstaterne.

Endvidere er det blevet understreget, at dispositionen i artikel 5, litra c) hæver minimumsalderen for kørsel med landbrugs- og skovbrugstraktorer, hvilket er i modstrid med lovgivningen i visse medlemslande og som efter deres mening er blottet for enhver konkret begrundelse og i øvrigt ikke er gennemførlig.

Udvalget mener, at man bør sænke minimumsalderen for erhvervelse af førerbevis F, såfremt traktorerne eller landbrugs- og skovbrugsredskaberne ikke overskrider en hastighed på 25 km/t. I tilfælde af at dispositionen, som Kommissionen har forudset, ikke bliver ændret, vil de unge landmænd først kunne tage køreprøve til traktorer længe efter at de har fuldført deres specialiserede uddannelse og deres læretid. Udover de vanskeligheder, som ville opstå med hensyn til ansættelse, er det utænkeligt at give de unge landvæsenselever en teknisk uddannelse uden at kunne anvende traktorer og landbrugsredskaber. Den kendsgerning, at man skal være fyldt 21 år for at kunne opnå tilladelse til at køre traktorer, som i de fleste tilfælde ikke har en hastighed, der overstiger 25 km/t, er i fuld modstrid med adgangen til at køre personvogne, uanset disses størrelse og hastighed, som man er berettiget til at køre allerede fra det fyldte 18. år. Det bør desuden bemærkes, at eleverne i de landbrugstekniske skoler i Forbundsrepublikken modtager en særdeles omfattende teknisk uddannelse med henblik på at kunne anvende redskaber og landbrugstraktorer. Disse elever har således en meget mere alsidig teknisk viden end mange andre indehavere af førerbevis.

Artikel 6 — Prøver

Paragraf 2 d)

Ifølge Udvalgets opfattelse burde en psykoteknisk prøve kunne komme på tale indenfor rammerne af en lægeundersøgelse (jfr. paragraf 2 c). Desuden mener Udvalget, at denne prøve ikke burde udgøre en forpligtelse men skal betragtes som en yderligere prøve, udelukkende i tilfælde af at en læge finder en sådan nødvendig.

Paragraf 4

Udvalget understreger, at ifølge denne paragraf

»Kan Medlemsstaterne forudse yderligere betingelser, der vil skulle opfyldes for kørsel med køretøjer, der er beregnet på særlige anvendelser«.

Desuden gør det opmærksom på, at de tilfælde, der er nævnt som eksempler i begrundelsen, er: ambulance, køretøjer til bekæmpelse af ildebrande og »turistbusser«.

Efter afdelingens mening kan turistbusser ikke betragtes som værende køretøjer til særlig anvendelse, hvis kørsel kan gøres til genstand for specielle dispositioner, eftersom der i forslagets artikel 3 er forudset en kategori for førerbeviser til »motor-køretøjer der anvendes til persontransport og som

har over otte siddepladser, foruden konduktørens plads«.

Eftersom paragraf 4 ikke er begrænsende, kan den generelt set sætte hele harmoniseringen under debat på ny. I virkeligheden er de »særlige dispositioner« kun antagelige for kørsel med køretøjer, der kan være i modstrid med de almindelige færdselsregler: især forkørselsret og hastighed (således som det er tilfældet for ambulancer, politibiler, brandbiler, etc.).

Udvalget mener derfor, at man bør på den ene side afgrænse disse yderligere betingelser og på den anden side afholde en forudgående rådførelse med Kommissionen, således at enhver misforståelse kan undgås.

Artikel 7 — Begyndere

Udvalget går ind for en prøveperiode; denne skal dog kun kræves ved udstedelsen af det første førerbevis, og at den ikke bør skulle gentages ved overgangen til en højere kategori.

Teksten i denne artikel bør således skulle ændres i overensstemmelse hermed.

Artikel 8 — Gentagne lægeundersøgelser

Det er først og fremmest Udvalgets opfattelse, at det ville være mere hensigtsmæssigt, ved den første udstedelse af et førerbevis, at foretage en meget detaljeret lægeundersøgelse, som kun burde fornyes efter en ulykke, som vil kunne tænkes at have konsekvenser for køreevnen. En sådan fremgangsmåde ville være mere realistisk og ville ligeledes kunne fremme de mål, som færdselssikkerheden stræber efter.

Desuden kritiserer Udvalget Kommissionens forslag for så vidt angår de periodiske lægeundersøgelser for konduktører over 50 år.

Man mener, at det ville være tilstrækkeligt, indtil det fyldte 65. år, at foretage en sådan undersøgelse hvert 5. år.

Desuden mener det, at forpligtelsen for førere af lastbiler (kategori C) til at gennemgå en lægeundersøgelse efter en hospitalsindlæggelse på mere end otte dage som følge af en ulykke ikke bør oprettholdes, da den ikke bidrager til at forøge trafikikkerheden.

Artikel 8 (paragraf 1 og 3) burde følgelig ændres i overensstemmelse med de ovenfor nævnte bemærkninger.

Artikel 10 — Et nationalt kartotek over førere af motorkøretøjer

Udvalget deler i princippet Kommissionens tanker om at oprette et nationalt kartotek over alle førere, således at man har mulighed for at kunne udøve en vis kontrol, hvori man kan indføre andre straffeforanstaltninger end de almindelige politibøder, dog på betingelse af at indførelserne begrænser sig til at omfatte sanktioner som følge af overtrædelse af færdselsreglerne.

Artikel 11 — Ophævelse af gyldigheden i en anden Medlemsstat end den, der har udstedt førerbeviset

Ifølge artikel 11, paragraf 1:

»Enhver Medlemsstat kan dekretere ophævelse af gyldigheden af et førerbevis, der er udstedt af en anden Medlemsstat, i det tilfælde hvor indehaveren af dette førerbevis begår en lovovertrædelse inden for dennes grænser, som ifølge dens lovgivning medfører en ophævelse eller en inddragning af førerbeviset. Denne ophævelse af gyldigheden er kun gennemførlig inden for denne Stats område, i hvilken lovovertrædelsen er blevet konstateret«.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. maj 1973.

*Formanden for
Det økonomiske og sociale Udvalg
Alfons LAPPAS*

HØRING AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

angående forslag til rådsforordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 803/68 af 27. juni 1968 om varers toldværdi

A. ANMODNING OM UDTALELSE

Rådet har på sin 206. samling den 25. september 1972 besluttet fakultativt at høre Det økonomiske og sociale Udvalg angående ovennævnte forslag til forordning.

Anmodningen om udtalelse er af formanden for Rådet rettet til formanden for Det økonomiske og sociale Udvalg den 26. september 1972.

B. TEKST, HVOROM DER ER FORETAGET HØRING

Den tekst, hvorom der er foretaget høring, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 127 af 5. december 1972, s. 2.

Udvalget er helt indforstået med denne disposition, men er imidlertid af den opfattelse, at ophævelsen af gyldigheden burde udvides til at omfatte hele det samlede fællesskabsområde i de tilfælde, hvor der er tale om en alvorlig lovovertrædelse.

Desuden mener Udvalget, at ophævelsen af gyldigheden bør meddeles til Medlemsstaten på den ene side, og på den anden side til ejerne af køretøjerne.

Endvidere burde hver Medlemsstat give trafikanterne meddelelse om de gældende dispositioner for så vidt angår de lovovertrædelser, der kan forårsage ophævelsen.

2.2. Vedrørende »Forslag til Rådsdirektiv vedrørende tilnærmelsen af Medlemsstaternes lovgivninger angående den tekniske kontrol af motorkøretøjer samt disses anhangere«

Artikel 2

Udvalget henviser til sine bemærkninger angående artikel 3 i direktivforslaget vedrørende førerbevis. Som følge heraf vil det være nødvendigt i artikel 2, 2. tankestreg, at landbrugs- og skovbrugsredskaber, der ikke overstiger en hastighed på 25 km/t bør være fritaget fra den periodiske tekniske kontrol.

C. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Udvalget har på sin 111. plenarsamling, der afholdtes den 23. og 24. maj 1973 i Bruxelles vedtaget sin udtalelse om den under punkt B ovenfor nævnte tekst med enstemmighed blandt de tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer.

Udtalelsen lyder som følger:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR

I betragtning af De europæiske Fællesskabers Råds anmodning om en betænkning af den 26. september 1972 angående »Rådets forslag til et reglement der vil ændre Rådets Reglement (EØF) nr. 803/68 af den 27. juni 1968 angående handelsvarers toldværdi.

I betragtning af artikel 198 i Traktaten, der danner grundlag for Det europæiske økonomiske Fællesskab,

I betragtning af Forretningsudvalgets beslutning af den 27. september 1972 om at overlade udarbejdelsen af en betænkning og en rapport desangående til den specialiserede afdeling for de økonomiske spørgsmål, og beslutningen af den 25. januar 1973 om at overlade samme arbejde til afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser,

I betragtning af den udtalelse, der blev afgivet af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser ved mødet den 21. marts 1973,

I betragtning af den rapport, der er blevet præsenteret af ordføreren, hr. DE GRAVE,

I betragtning af forhandlingerne ved den 111. plenarforsamling den 23. og 24. maj 1973, mødet den 23. maj 1973,

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Forslaget til reglementet indeholder to slags bestemmelser. Dem der er indeholdt i artiklerne 1, 2, 4, 6 og følgende fastlægger de praktiske retningslinier af diverse bestemmelser i Reglementet angående toldværdien (nr. 803/68), retningslinier der er gjort nødvendige af udviklingen inden for toldpraksis.

Artiklerne nr. 3 og 5 i forslaget, som er nært forbundet med hinanden, angår derimod indførelsen af betydelige fornyelser i vedkommende grundreglement.

Artiklerne 3 og 5

Disse artiklers formål er at normalisere og at harmonisere bestemmelsen af toldværdien i Fællesskabslandene. Dette formål, der er både logisk og prisværdigt, er en betingelse for en regelret anvendelse af den fælles toldtarif.

Det vil dog være passende at henlede opmærksomheden på den kendsgerning, at definitionen af toldværdien, således som den fremgår af konventionen angående toldværdien af 1950 og ud fra fællesskabsteksterne, vil principielt set føre til en fastsættelse af værdier, der som oftest er forskellige ifølge stedet, tidspunktet og omsætningsforholdene.

Rent økonomisk set er det udmærket at forefinde sådanne forhold og bortset fra undtagelsestilfælde, ville det være uigennemførligt og illusorisk at ville fastsætte teoretiske værdier, som skulle være gældende for hele det udvidede Fællesskab.

Det er givet, at udviklingen inden for behandlingen af oplysningerne på grund af de automatiserede teknikker vil gøre en generel forståelse af markedsforholdene lettere. Udvalget henleder opmærksomheden på den fare, der ville fremkomme ved at foretage denne undersøgelse i alle tilfældene for de millioner af tolldokumentationers vedkommende, som er blevet afgivet inden for Fællesskabet, hvad der ville medføre urimelige omkostninger og uudholdelige forsinkelser for handelens vedkommende.

Det er således vigtigt at holde normaliseringen inden for de grænser, der er i overensstemmelse med de virkelige situationers forskellighed. I betragtning af disse betingelser er det især metoder, som bør normaliseres.

Hvis det endelig virkelig er rigtigt, at hver Medlemsstat ikke kan regne med andet end sine egne markedsforhold, når den vurderer en vare, er det lige så sandt, at det ville være særdeles vanskeligt for en enkelt organisation at forstå og vurdere markedsforholdene i de ni Medlemsstater.

På grundlag af de forudgående betragtninger mener Udvalget, at det fremfor alt er nødvendigt at undgå åbenbare forvrængninger og dog samtidig beholde en så stor smidighed som mulig for systemets vedkommende.

I stedet for det system, som er ret uhåndterligt, mener Udvalget, at det ville være nyttigt at rådføre sig med de interesserede parter om de forhold, som må tages i betragtning, når toldværdien skal fastsættes.

Man kan forøvrigt tilføje, at i lighed med, hvad der eksisterer i mange medlemslande, ville det være oportunt at oprette et voldgiftsnævn, som ville være i stand til hurtigt at afgøre de praktiske tilfælde. Den internationale handel har brug for en sådan procedure. Det ville være muligt, med en procedure, der er tilpasset til dette særlige tilfælde, at udnævne direktionen til voldgiftsnævn.

Artikel 5

Udvalget mener, at det er så meget mere nødvendigt at ændre teksten i artikel 3, 2. afsnit, for så vidt som bestemmelserne i artikel 5 forøger faren herfor.

Paragraf 1 tildeler i virkeligheden Kommissionen kompetence til at udbede sig alle oplysninger eller dokumenter, der er nødvendige hos Medlemsstaternes myndigheder, hos toldtrafikanten, *såvel som hos enhver anden person*, der enten direkte eller indirekte har noget at gøre med importtransaktionerne. Affattelsen viser tydeligt, at Kommissionen har til hensigt at interessere sig for toldtransaktionernes detaljer. Udvalget mener, at det ville have været nyttigt at

præcisere begrebet »en person, der enten direkte eller indirekte er interesseret i«.

Udvalget understreger det utidssvarende i en situation, hvor fællesskabsafgifter, der opkræves i funktion af en fællesskabsreglementering, bliver opkrævet uden noget indgreb fra og uden nogen kontrol fra Fællesskabet. Der burde findes en løsning på dette problem inden for ret kort tid. Det foreliggende forslag løser ikke fuldstændig, idet det dog fastsætter grænserne for Fællesskabets ret til at gribe ind i overensstemmelse med artikel 213 i Traktaten, den mulige kompetencestrid, som kan forekomme mellem Fællesskabet og Medlemsstaterne. I adskillige tilfælde ville der være tale om to systemer, der ville gøre sig gældende på bekostning af hinanden, hvad der absolut bør undgås.

I betragtning af de vanskeligheder, som den løsning, der er foreslået af Udvalget, præsenterer, og i betragtning af de gode resultater, der er blevet opnået inden for rammerne af Værdikomiteen, synes det nyttigt, at man udvider denne Komitees kompetenceområder i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at fastsætte en værdi, at forordne toldværdiens tilpasning eller at fastsætte bøder.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. maj 1973.

*Formanden for
Det økonomiske og sociale Udvalg
Alfons LAPPAS*

HØRING AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

angående forslag til rådsforordning om udarbejdelse af ensartet statistik om fremmed arbejdskraft

A. ANMODNING OM UDTALELSE

Rådet har på sin 201. samling den 26. og 27. juni 1972 besluttet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 49 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab at høre Det økonomiske og sociale Udvalg angående ovennævnte forslag til forordning.

Anmodningen om udtalelse er af formanden for Rådet rettet til formanden for Det økonomiske og sociale Udvalg den 28. juni 1972.

B. TEKST, HVOROM DER ER FORETAGET HØRING

Den tekst, hvorom der er foretaget høring, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 94 af 9. september 1972, s. 6.

C. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Udvalget har på sin 110. plenarsamling, der afholdtes den 28. og 29. marts 1973 i Bruxelles, vedtaget sin udtalelse om den under punkt B oven for nævnte tekst med syv stemmer blandt de tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer, idet femten undlod at stemme.

Udtalelsen lyder som følger:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR

under henvisning til Formanden for Fællesskabets Råds anmodning om en betænkning per 28. juni 1972 angående »Forslag til Rådets forordning (EØF) om udarbejdelse af ensartede statistikker om fremmed arbejdskraft«,

under henvisning til dets formands beslutning af 10. juli 1972 om at overlade udarbejdelsen af en udtalelse og en beretning desangående til Afdelingen for sociale Anliggender, i overensstemmelse med artikel 22 i forretningsordenen,

under henvisning til artikel 49 i den Traktat, der danner grundlag for De europæiske økonomiske Fællesskaber,

under henvisning til udtalelse fra Afdelingen for sociale Anliggender,

under henvisning til den rapport, der er præsenteret af ordføreren, hr. Bodart,

under henvisning til dets forhandlinger og samtaler i løbet af den 110. plenarforsamling den 28. og 29. marts, på mødet den 28. marts 1973, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets statistiske apparat er særdeles mangelfuldt, hvad angår gennemførelsen af en effektiv beskæftigelsespolitik;

det er gunstigt at understrege den mangel på talmateriale med hensyn til beskæftigelsen, og navnlig med hensyn til den fremmede arbejdskraft;

det forslag til en forordning, der er under behandling, begrænser sig til at fastsætte en forpligtelse for medlemsstaterne til at udarbejde statistik om indrejser, udrejser og arbejdskraftens størrelse, som er baseret på de elementer, der er forsynet af de nationale socialforsorgsorganisationer, uden dog at skulle angive hvilke midler, som kan bringes i anvendelse;

man bør udtrykke sin tilfredshed med, at Kommissionen har gjort en anstrengelse for at påbegynde en uundværlig harmoniseringsproces;

Kommissionens anstrengelser er dog ikke tilstrækkelige, og det er fremfor alt tvingende nødvendigt hurtigt at få oversigt over de praktiske problemer, som fremkommer ved brugen af nye statistiske hjælpemidler, og i påkommende tilfælde angive de løsninger, som kunne anvendes;

et forsøgsudkast er ligeledes nødvendigt; det ville gøre det muligt at klarlægge de forskellige indstillinger og påvise de problemer, som man vil stå overfor, og som skal løses.

Udvalget godkender samtlige Kommissionens forslag, dog under forbehold af følgende betragtninger og ændringsforslag.

I. Almindelige Bemærkninger

1. Udvalget konstaterer, at Fællesskabets statistiske apparat er særdeles mangelfuldt, hvad angår gennemførelsen af en effektiv beskæftigelsespolitik. I særdeleshed gjorde den erklæring, der blev afgivet af Repræsentanten for Kommissionen indtryk. Han sagde bl.a.:

»Idet vi har villet tage os af det, der hastede mest, har vi søgt at harmonisere de forskellige Medlemsstaters beskæftigelsesstatistikker, dvs. den lønnende beskæftigelse inden for industrien. Vi havde håbet, at vi i det mindste én gang årligt kunne opnå en statistik, som ville gøre det muligt for os at få kendskab til arbejdskraften i hver branche med en fordeling, som opstiller arbejderne på den ene side, funktionærerne på den anden side, idet det gør det muligt at udskille lærlingene med en underafdeling for mænd og for kvinder. Vi har tænkt, at for de store landes vedkommende var det absolut nødvendigt at opnå en regional fordeling. Jeg må sige, at denne statistik delvis eksisterer, men at den lider af en væsentlig fejl: der skal gå urimelig lang tid, før man kan udarbejde den. Det er i virkeligheden først et år efter selve sammenligningsperioden, at man råder over resultater, og et eller andet mangler endog ofte, og man er nødt til at offentliggøre resultaterne for fire eller fem lande i Fællesskabet, og det sjette kommer et par måneder senere.

Fordelingen pr. landsdel eksisterer ikke for alle de store lande i Fællesskabet, og for andre råder vi ikke over en opdeling mellem funktionærer og arbejdere. Det er klart, at Fællesskabet ikke kan stille sig tilfreds med den slags statistik.»

Den samme repræsentant har endvidere påpeget, at Fællesskabets statistiske kontor, via andre veje, har søgt at opnå talmateriale, som er mere komplet, og som gør det muligt mindst én gang årligt at fremkomme med en oversigt over beskæftigelsessituationen. Med dette formål for øje har man oprettet et rundspørgesystem med lagdelte undersøgelser med hensyn til arbejdskraften.

Rundspørgen er blevet foretaget i 1960 uden dog desværre at give de forventede resultater; den er blevet fornyet i 1968 og i 1969, men flere lande manglede. Rådet har taget sig af dette spørgsmål; det har besluttet at erstatte rundspørget i 1972 med et rundspørge, som man ville foretage i 1973 og i 1975, flere lande har dog ladet vide, at de ikke ville kunne påbegynde et så omfattende arbejde hurtigt.

2. Mere end en million arbejdstagere rejser rundt inden for Fællesskabet, hvortil man kan tilføje næsten 3 millioner arbejdstagere, som kommer fra andre lande uden for Fællesskabet; og ifølge de oplysninger, der er kommet fra medlemsstaterne, ligger behovene for fremmed arbejdskraft stadig meget højt. Disse tal er blevet forhøjet betydeligt på grund af den sidste udvidelse af Fællesskabet. Ifølge oplysninger på grundlag af folketællingen i Storbritannien i 1971 var der ud af 24 500 000 arbejdende 735 000 med oprindelse i Commonwealth, 565 000 med fremmed oprindelse og 462 000 med irsk oprindelse. I Danmark var der i den arbejdende befolkning 30 000 med fremmed oprindelse.

3. Udvalget er klar over, at det problem, som er forelagt det, kun er en ufuldstændig del af beskæftigelsespolitikken, men det ønsker at benytte lejligheden til at understrege manglerne med hensyn til fremmed arbejdskraft.

Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 giver regler for disse arbejdstageres status; et af dens vigtigste mål er oprettelsen af apparater, som vil kunne realisere et gennemsigtigt arbejdsmarked inden for selve Fællesskabet.

Beskæftigelsen er iøvrigt fortsat den dominerende bestræbelse på det socialpolitiske område og fællesskabsinstanserne, hvad enten det drejer sig om Den permanente Komité for beskæftigelsen eller om

Rådet, er særlig opmærksomme overfor dette; Topmødet i Paris har forresten bekræftet, at beskæftigelsesspørgsmålet havde prioritet fremfor alle andre prioriteter.

Det er klart, at for at gennemføre en Fællesskabspolitik m.h.t. beskæftigelsen (udligning af tilbud og efterspørgsel, fuld beskæftigelse og forbedring af beskæftigelsesmulighederne, folkevandringspolitik, etc.) bør man råde over talmateriale, som opfylder de nedenfor nævnte mindstekrav:

- a) ensartede
- b) hyppige
- c) nøjagtige
- d) til rådighed i løbet af rimelig tid
- e) give oplysninger m.h.t.
 - nationalitet
 - køn
 - aktivitetsbranche
 - erhverv
 - alder
 - landsdel
 - familieretslig stilling.

4. Udvalget mener ikke, at den eksisterende statistik om fremmede arbejdere inden for Fællesskabet svarer til de ovenfor nævnte kriterier.

5. På den anden side har indførelsen af medlemsstaternes arbejdskrafts bevægelighed medført nedlæggelsen af et statistisk instrument, som eksisterede på dette område for fællesskabsarbejdstagerne, nemlig arbejdstilladelsen.

6. Overfor denne situation, som har gjort systemets mangel på effektivitet tydelig, mener Kommissionen, at andre udnyttelsesmidler bør findes inden for rammerne af de statistiske instrumenter, som bruges inden for socialforsorgen for de arbejdstagere, som flytter inden for Fællesskabet.

7. Forslaget til forordning begrænser sig til at fastsætte en forpligtelse for medlemsstaterne til at oprette en statistik om indrejser, udrejser og arbejdskraftens størrelse, der er baseret på oplysninger, som er givet af de nationale organisationer for socialforsorgen, og der er ikke nogen angivelse af de midler, som skal anvendes.

8. Selv om Kommissionen bestræber sig på at harmonisere de nationale statistiske apparater, anser den det for at være et langvarigt arbejde, og den mener, at det er nødvendigt at vedtage en ramme-forordning så hurtigt som muligt, som skal gøre det muligt at råde bod på de nuværende mangler og at indlede en overensstemmende proces på det metodologiske plan.

9. Udvalget mener, at det har været svært hidtil at anvende andre informationskilder end dem, som forefindes inden for socialforsorgen; den vil gerne understrege, at det ikke drejer sig om en optimal-løsning, og at det således er ønskeligt i fremtiden at søge at finde frem til mere præcise og mere komplette undersøgelsesmidler.

10. Udvalget har i sin udtalelse om »De foreløbige retningslinier for et program til en fællesskabssocial-politik« bekræftet, at man ved hjælp af den mest fremskredne teknik burde forbedre tilpasningen af udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet, i særdeleshed »gennemsigtigheden«, såvel på det nationale og det regionale plan, som på niveau, som angår de forskellige sektorer. Dette gælder såvel for de nationale som for de vandrende arbejdstagere.

11. Kommissionen har forøvrigt truffet de nødvendige foranstaltninger i 1972 for at ajourføre det system, som kaldes »S.E.D.O.C.«⁽¹⁾, som for ca. 900 erhverv inden for Fællesskabet, som er blandt de vigtigste for beskæftigelsen, søger at opstille en klassificering med hensyn til de praktiske ækvivalenser, takket være en europæisk kodificering. Dette system vil, idet det medvirker til, at den frie udveksling af oplysninger fungerer bedre, endvidere være det første skridt på vejen til oprettelsen af en »bank for harmoniserede oplysninger«.

12. Idet man henviser til et forslag fra Kommissionen, mener Udvalget, at man bør sætte et integreret netværk af datamaskiner op, som bør være baseret på:

- den fuldstændige og præcise definition af de forskellige statistiske enheder, som man har reserveret for at gøre en sammenligning af oplysningerne mulig,
- ajourføring af oplysninger,
- indsamling af oplysninger, som bør danne grundlaget for en undersøgelse, som angår fremtiden, idet den bestemmer de fremtidige retningslinier og behov.

⁽¹⁾ Det europæiske system til udbredelsen af arbejdskraftens udbud og efterspørgsel inden for en international kompensation (Système européen de diffusion des offres et demandes d'emploi en compensation internationale).

13. Der er grund til at tage disse forslag op igen, for selve effektiviteten af en beskæftigelsespolitik og en omflytningspolitik afhænger heraf. Blandt de forskellige prioriteter, afhænger valget af en fællesskabspolitik for beskæftigelsen af Fællesskabets politiske instanser; når dette valg er truffet, er det vigtigt at opnå midlerne til at realisere en sådan prioritet.

14. Udvalget har sammenlignet de eksisterende oplysningers kvalitet for eksempel med hensyn til kapitalbevægelser, opsparring, valuta etc. (for hvis vedkommende der er forudset en vel udarbejdet teknik såvel med hensyn til indsamlingen af oplysninger som med hensyn til en hurtig udnyttelse og dens udbredelse) med knapheden af disponible oplysninger inden for beskæftigelsesområdet.

En sammenligning med de midler, som man råder over såvel på det nationale som på fællesskabets niveau for at kunne realisere andre prioriteter af økonomisk eller finansiel karakter, påviser nødvendigheden af en forudgående definition af hvilke oplysninger, der er nødvendige, af fastsættelsen af nøjagtigheden af de oplysninger, der er indsamlet og af nødvendigheden af at fastsætte hyppigheden af indsamlingerne af oplysninger.

15. Som følge heraf mener Udvalget, at ramme-forordningen ikke i sig selv kan løse det rejste problem, idet man dog støtter Kommissionen, mener man:

- at der er grund til at opstille en fortegnelse over de praktiske problemer af social og menneskelig art, som fremkommer ved brugen af nye statistiske instrumenter og i påkommende tilfælde at angive, hvilke løsninger man kunne finde frem til,
- at det i hvert fald ikke ser ud til, at brugen af en statistik, som ville være afledninger af andre administrative aktiviteter end dem, som tager hensyn til beskæftigelsespolitikken, vil kunne passe hertil.

Det er ganske rigtigt, at de statistikker, som indtil nu er blevet stillet til rådighed, i form af afledninger af socialforsorgens administrative aktiviteter, ofte har vist sig at være mangelfulde.

Udvalget mener, at forpligtelsen til udelukkende at anvende socialforsorgens statistik er for absolut. Det fastslår, at der kan anvendes andre kilder, såfremt de giver oplysninger, der mindst er lige så værdifulde som socialforsorgens og sikrer den samme grad af ensartethed.

En forsøgsundersøgelse er nødvendig; den ville gøre det muligt at klarlægge de retningslinier og påvise de problemer, som man vil komme til at skulle løse.

II. Bemærkninger af særlig karakter

Udvalget fremkommer ikke med nogen særlige bemærkninger med hensyn til de første syv sider i forslaget til forordning.

Side 8, artikel 2

Udvalget foreslår, man ændrer det fjerde udsnit på følgende måde:

»— dens aktivitetsgren og erhvervsgruppen«.

Der er endvidere grund til at tilføje et femte udsnit vedrørende *alderen*.

Disse forslag til ændringer begrundes ud fra den kendsgerning, at *alderen* er et væsentligt element, hvad angår definitionen af den person, der er tale om; med hensyn til grenen og gruppen er der tale om to komplementære elementer for oplysningernes vedkommende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 1973.

Formanden for
Det økonomiske og sociale Udvalg
Alfons LAPPAS

BILAG

til udtalelsen indeholdende et ændringsforslag der forkastedes under plenarsamlingen

Følgende ændringsforslag, der vedrører de almindelige bemærkninger i udtalelsen og som blev stillet i henhold til bestemmelserne i Udvalgets forretningsorden, er blevet forkastet under debatten.

Punkt 6

Punkt 6 ændres som følger:

»Overfor denne situation, som har demonstreret det *nuværende* systems ineffektivitet, mener Kommissionen — og *Det økonomiske og sociale Udvalg* deler denne anskuelse — at...«.

Punkt 9

ændres som følger:

»det vil gerne understrege, at man *kunne opnå bedre resultater efter harmoniseringen af den statistik, der er nævnt i forordningsforslaget*«.

Punkt 15, næst sidste afsnit — anden sætning

Erstat den anden sætning i næst-sidste afsnit med følgende tekst:

»Udvalget mener *imidlertid, at forpligtelsen til at anvende socialforsorgens harmoniserede statistik er nødvendig. Dette udelukker ikke muligheden for at gøre supplerende brug af andre kilder, som giver sikkerhed for en lignende grad af ensartethed*«.

Afstemningsresultatet

Stemmer for: 21, Stemmer imod: 34, Undlod at stemme: 33.

HØRING AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

angående forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning om udstyr til sikring mod ikke autoriseret benyttelse af motorkøretøjer

A. ANMODNING OM UDTALELSE

Rådet har på sin 204. samling den 20. juli 1972 besluttet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 100, stk. 2. i traktaten om oprettelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskab at høre Det økonomiske og sociale Udvalg angående ovennævnte forslag til direktiv.

Anmodning om udtalelse er af formanden for Rådet rettet til formanden for Det økonomiske og sociale Udvalg den 24. juli 1972.

B. TEKST, HVOROM DER ER FORETAGET HØRING

Den tekst, hvorom der er foretaget høring, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 94 af 9. september 1972, s. 11.

C. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Udvalget har på sin 110. plenarforsamling, der afholdtes den 28. og 29. marts 1973 i Bruxelles, vedtaget sin udtalelse om den under punkt B ovenfor nævnte tekst med enstemmighed blandt de tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer.

Udtalelsen lyder som følger:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR

i betragtning af anmodningen om udtalelse af 24. juli 1972 fra De Europæiske Fællesskabers Råd angående »Forslag til Rådsdirektiv angående tilnærmelsen mellem Medlemslandenes lovgivning vedrørende udstyr til sikring mod ikke- autoriseret benyttelse af motorkøretøjer«,

i betragtning af artikel 100 i Traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

i betragtning af dets præsidiiums beslutning af 27. september 1972, hvorefter den specialiserede afdeling for økonomiske anliggender fik overladt udarbejdelsen af en udtalelse og en rapport om dette spørgsmål, og i betragtning af dets beslutning af 25. januar 1973 om ligeledes at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde en udtalelse og en rapport herom,

i betragtning af den udtalelse, der blev afgivet af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser ved mødet den 15. februar 1973,

i betragtning af den rapport, som blev fremlagt af ordføreren, hr. Renaud,

i betragtning af forhandlingerne ved dets 110. plenarforsamling den 28. og 29. marts 1973, mødet den 29. marts 1973,

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Det økonomiske og sociale Udvalg billiger direktivforslaget.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 1973.

Formanden for
Det økonomiske og sociale Udvalg
Alfons LAPPAS

HØRING AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

angående forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om det indvendige udstyr i motorkøretøjer (beskyttelse af føreren mod ratstammen i tilfælde af sammenstød)

A. ANMODNING OM UDTALELSE

Rådet har på sin 209. samling den 10. oktober 1972 besluttet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 100, stk. 2 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab at høre Det økonomiske og sociale Udvalg angående ovennævnte forslag til direktiv.

Anmodningen om udtalelse er af formanden for Rådet rettet til formanden for Det økonomiske og sociale Udvalg den 11. oktober 1972.

B. TEKST, HVOROM DER ER FORETAGET HØRING

Den tekst, hvorom der er foretaget høring, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 119 af 16. november 1972, s. 66.

C. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Udvalget har på sin 110. plenarsamling, der afholdtes den 28. og 29. marts 1973 i Bruxelles, vedtaget sin udtalelse om den under punkt B ovenfor nævnte tekst med enstemmighed.

Udtalelsen lyder som følger:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR

i betragtning af betækningsanmodningen af 11. oktober 1972 fra De Europæiske Fællesskabers Råd angående »Forslag til Rådsdirektiv angående tilnærmelsen mellem Medlemslandenes lovgivning vedrørende det indvendige udstyr i motorkøretøjer (beskyttelse af føreren mod rattet i tilfælde af sammenstød)«,

i betragtning af artikel 100 i Traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

i betragtning af dets præsidiiums beslutning af 24. oktober 1972, hvorefter den specialiserede afdeling for økonomiske anliggender fik overladt udarbejdelsen af en rapport og en betænkning om dette emne, og i betragtning af beslutningen af 25. januar 1973 om ligeledes at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde en rapport og en udtalelse herom,

i betragtning af den udtalelse; der blev afgivet af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser ved mødet den 15. februar 1973,

i betragtning af den rapport, som blev fremlagt af ordføreren, hr. Renaud,

i betragtning af forhandlingerne ved dets 110. plenarforsamling den 28. og 29. marts 1973, mødet den 29. marts 1973.

Det økonomiske og sociale Udvalg billiger direktivforslaget.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 1973.

Formanden for
Det økonomiske og sociale Udvalg
Alfons LAPPAS

HØRING AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

angående forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsrunder til montering i køretøjer

A. ANMODNING OM UDTALELSE

Rådet har på sin 208. samling den 3. oktober 1972 besluttet fakultativt, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 100, stk. 2 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab at høre Det økonomiske og sociale Udvalg angående ovennævnte forslag til direktiv.

Anmodningen om udtalelse er af formanden for Rådet rettet til formanden for Det økonomiske og sociale Udvalg den 4. oktober 1972.

B. TEKST, HVOROM DER ER FORETAGET HØRING

Den tekst, hvorm der er foretaget høring, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 119 af 16. november 1972 s. 21.

C. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Udvalget har på sin 110. plenarforsamling, der afholdtes i Bruxelles den 28. og 29. marts 1973, i Bruxelles, vedtaget sin udtalelse om den under punkt B ovenfor nævnte tekst med enstemmighed.

Udtalelsen lyder som følger:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR

I Betragtning af betænkingsanmodningen fra De Europæiske Fællesskabers Råd af 4. oktober 1972 om »Forslag til Rådskolektiv angående tilnærmelsen mellem Medlemslandenes lovgivning vedrørende sikkerhedsrunder, som skal monteres i motorkøretøjer«,

i betragtning af artikel 100 i Traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

i betragtning af den beslutning, som blev truffet af dets formand den 11. oktober 1972, hvorefter udarbejdelsen af en udtalelse og en rapport på dette område blev overladt til den specialiserede afdeling for de økonomiske spørgsmål, og i betragtning af Udvalgets Formandsskabs beslutning af 25. januar 1973 om ligeledes at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde en rapport og en betænkning herom,

i betragtning af den udtalelse, der blev afgivet af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser ved mødet den 15. februar 1973,

i betragtning af den rapport, som blev præsenteret af ordføreren, hr. Renaud,

i betragtning af forhandlingerne ved dets 110. plenarforsamling den 28. og 29. marts 1973, mødet den 29. marts 1973.

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Det økonomiske og sociale Udvalg billiger direktivforslaget under forbehold af følgende bemærkninger:

I. ALMINDELIGE UDTALELSER

1. *Harmoniseringsløsningen*

Udvalget konstaterer, at direktivforslaget er blevet affattet med en valgfri harmonisering for øje; man billiger valget af denne løsning, som under de foreliggende omstændigheder utvivlsomt er berettiget. Denne løsning kan dog forårsage forstyrrelser i den internationale handel, specielt, hvis man tager i betragtning, at glasindustriens produktion ikke udelukkende er beregnet for et nationalt marked, men at den ligeledes ledes hen mod andre lande inden for Fællesmarkedet. Risikoen for en opdeling i adskilte afdelinger af de nationale markeder vil blive ved at bestå, navnlig i de lande, hvor udelukkende godkendelsen af forrunder af lamineret glas i de tekniske betingelser, der er stillet i direktiverne, ikke er obligatoriske ifølge den nationale lovgivning. Af disse grunde og på linie med det, som det altid har anmodet om, mener Udvalget, at den bedste løsning vil være en total harmonisering inden for et bestemt tidsrum, nemlig fra den 1. oktober 1976 fra hvilken

dato, glas- og automobilindustrien efter Kommissionens udsagn vil være i stand til at tilfredsstille de krav, som direktivet fører med sig.

2. *Formålet med direktivforslaget*

Hovedformålet med Kommissionens forslag er at gøre brugen af forrunder af lamineret glas obligatorisk på alle nye køretøjer, for så vidt som det drejer sig om modtagelsen af køretøjer inden for E.F. fra og med 1. oktober 1976. Udvalget ønsker, at der gøres alt for at sikre, at glasindustrien virkelig bliver i stand til at imødekomme behovet på det europæiske marked med hensyn til forrunder i lamineret glas på det tidspunkt, og at automobilfabrikanterne kan udstyre hele deres produktion hermed.

Hvad angår sammenligningen af forrunder i hærdet glas og i lamineret glas på det sikkerhedsmæssige område, er Udvalget af samme mening som den, der er udtrykt i de konklusioner, som Kommissionen er nået til og ifølge hvilke, forrunderne i lamineret glas præsenterer en større sikkerhedsgrad end forrunderne i hærdet glas. Udvalget ønsker dog på det tekniske område foretaget mere dybtgående undersøgelser og analyser med hensyn til de risici, der er forbundet med brugen af den ene og den anden form for ruder og dette med hensyn til den indre indretning af motorkøretøjer.

II. SPECIELLE UDTALELSER

Artikel 1

Udvalget konstaterer først og fremmest, at ifølge dispositionerne i paragraf 2, skal medlemslandene foretage en E. F. godkendelse udelukkende af forrunder i lamineret glas fra den 1. oktober 1976. Forrunderne i hærdet glas til de forskellige typer køretøjer, der er blevet indført før denne dato, kan ikke mere blive genstand for et krav om godkendelse.

Med hensyn til dispositionerne i paragraf 3 vil Udvalget gerne vide, om undersøgelserne ikke burde være mere præcise og eventuelt være genstand for en forudgående overenskomst mellem de forskellige nationale laboratorier.

Udvalget ønsker under alle omstændigheder, at disse undersøgelser kun bliver foretaget på produkter, der ikke er i handelen, og at repræsentanterne for laboratorierne regelmæssigt mødes for at normalisere fortolkningerne af de forsøg, som er blevet påbudt i direktivet.

Artikel 3, paragraf 2

For at undgå ethvert misbrug, foreslår Udvalget, at denne disposition bliver fortolket på en sådan måde,

at en medlemsstat kan nedlægge forbud mod sikkerhedsrudder, der bærer E.F.'s godkendelsesmærke uden at være i overensstemmelse med den type eller den fabrikation, der er blevet anerkendt, *med mindre denne mangel på overensstemmelse blot er tilfældig.*

Artikel 9

Udvalget mener, at man bør tale om »maksimumshastighed ifølge køretøjets typekonstruktion« snarere end »maksimumshastighed ifølge køretøjets konstruktion«.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 1973.

Formanden for
Det økonomiske og sociale Udvalg
Alfons LAPPAS

HØRING AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

angående forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske produkter

A. ANMODNING OM UDTALELSE

Rådet har på sin 215. samling den 20. og 21. november 1972 besluttet, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 100, stk. 2 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab at høre Det økonomiske og sociale Udvalg angående ovennævnte forslag til direktiv.

Anmodningen om udtalelse er af formanden for Rådet rettet til formanden for Det økonomiske og sociale Udvalg den 22. november 1972.

B. TEKST, HVOROM DER ER FORETAGET HØRING

Den tekst, hvorom der er foretaget høring, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 103 af 23. december 1972, s. 16.

C. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Udvalget har på sin 111. plenarforsamling, der afholdtes den 23. og 24. maj 1973 i Bruxelles, vedtaget sin udtalelse om den under punkt B ovenfor nævnte tekst med enstemmighed blandt de tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer, idet seks undlod at stemme.

Udtalelsen lyder som følger:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR

under henvisning til anmodningen fra Rådet ved De europæiske Fællesskaber af 22. november 1972 om en udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske produkter«,

under henvisning til artikel 100 i traktaten om oprettelse af Det europæiske og økonomiske Fællesskab,

under henvisning til den beslutning, som Udvalgets præsidium traf den 28. november 1972, om at pålægge den specialiserede afdeling for økonomiske anliggender og beslutningen af 25. januar 1973 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk

og tjenesteydelser at udarbejde en udtalelse og en beretning herom,

under henvisning til den almindelige plan af 28. maj 1969 om at fjerne de tekniske hindringer for handelen med industriprodukter, som skyldes forskelle i medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser,

under henvisning til den udtalelse, der blev afgivet af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser ved mødet den 9. maj 1973,

under henvisning til den beretning, som er afgivet af ordføreren hr. Lecuyer,

under henvisning til forhandlingerne ved dets 111. plenarforsamling den 23. og 24. maj 1973, mødet den 24. maj 1973,

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Det økonomiske og sociale Udvalg godkender direktivforslaget under forbehold af følgende almindelige og særlige bemærkninger.

I. ALMINDELIGE BEMÆRKNINGER

a) Harmoniseringsløsningen

Den harmoniseringsløsning, som direktivforslaget er baseret på, er den såkaldte »totale« løsnings. Valget af denne løsning er i sig selv glædelig, men man kunne have ønsket at få et nærmere kendskab til den eksisterende lovgivning i de forskellige lande i det udvidede Fællesskab, så at man kunne gøre sig klart, hvor vidtgående direktivets harmonisering er. Men skønt det ellers er skik og brug, giver begrundelsen, som findes forud for forslaget, ikke noget billede heraf.

b) Direktivforslagets opbygning

Kommissionens forslag fastslår et hovedkriterium for ethvert kosmetisk produkts udsendelse på markedet: det må ikke være sundhedsfarligt, når det bruges efter sit formål. Dette hovedprincip kræver en definition af de stoffer, som kosmetiske produkter må eller ikke må indeholde.

Det system, som direktivet har valgt, er systemet med negative lister, som indeholder en begrænsende opregning af de stoffer, som kosmetik ikke må indeholde; det vil sige, at alle stoffer, som ikke udtrykkeligt er forbudt i direktivet, er tilladt på betingelse af, at

råvarerne eller sammensætningen af disse under ingen omstændigheder er sundhedsfarlige. Fabrikantens ansvar, udtrykt i direktivforslagets artikel 2, bliver under alle omstændigheder opretholdt.

Systemet med positive lister anvendes derimod i bilagene III og IV.

Det økonomiske og sociale Udvalg godkender dette direktiv, som i det væsentlige er baseret på princippet med negativlister ud fra den forudsætning, at Kommissionen nu vil påbegynde arbejdet med gradvist at opbygge en positivliste, idet den begynder med de stofgrupper, der forekommer den at være af største betydning for sundheden.

Men når man tilnærmer de forskellige staters lovgivning, må man gå ud fra de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i disse stater. I medlemsstaterne er systemet med den negative liste i brug. Ydermere ville et fuldstændigt system med en positiv liste, dersom en sådan allerede nu blev anvendt, medføre store ulemper for arbejdet med harmoniseringen, for det ville være vanskeligt for ikke at sige umuligt at udøve kontrol hermed og angive det store antal stoffer, som vil være tilladt i brug. Man må konstatere, at det ville være særdeles vanskeligt fra begyndelsen at opstille en positiv liste. Endelig ville det være nødvendigt at optage et meget større antal stoffer herpå end der i øjeblikket er opført på den negative liste.

Fra et praktisk synspunkt er det derfor at foretrække, at man først nøjes med at kontrollere tilstedeværelsen af et mindre antal stoffer, som de kosmetiske produkter ikke må indeholde.

Da man har ønsket en tilnærmelse mellem lægemidler og kosmetiske produkter, gør Udvalget endvidere opmærksom på, at der ikke de forskellige medlemsstater imellem eksisterer nogen positiv liste over stoffer, som er indeholdt i farmaceutiske produkter.

Valget mellem en positiv og en negativ liste er derfor afhængig af den konkrete situation og af hvilke stoffer det drejer sig om. Den positive liste bruges i udstrakt grad, når det f. eks. drejer sig om tilsætningsmidler og farvestoffer, som anvendes i næringsmidler; men hvis der opstår specielle problemer, vil man kunne anvende den negative liste.

Med hensyn til muligheden af at indføre en godkendelse af produktet forud for markedsføringen og en kontrol på fremstillingsstadiet eller af importen

fra tredjelande, henviser Udvalget til, at der i de fleste medlemsstater for øjeblikket ikke eksisterer offentlige myndigheder, som er i stand til at påtage sig kontrollen med produkternes sammensætning før markedsføringen. Det samme gør sig gældende efter markedsføringen. Selv om man ikke kan indvende noget imod, at sådanne myndigheder eventuelt oprettes, henledes opmærksomheden på, at denne fremgangsmåde vil være kompliceret.

En forudgående godkendelse vil ikke beskytte forbrugeren, således som det er blevet fremført af nogle. Forbrugeren burde snarere beskyttes af »forebyggende krav«, såsom garantier af den slags, som er nævnt i direktivforslagets artikel 12.

Derimod burde man kræve, at fagfolk, som daglig omgås visse produkter, især farvestoffer og skønhedsmidler, som lejlighedsvis eller under særlige omstændigheder vil kunne frembyde sundhedsmæssige farer, skal kunne bevise, at de har tilstrækkeligt kendskab til de forholdsregler, der bør tages ved brugen af dem; dette bevis kunne f. eks. tage form af en faglig eksamen, som ligeledes ville give vedkommende ret til at være i besiddelse af produkterne og til at bruge dem under eget ansvar som en beskyttelsesforanstaltning for de kunder, han behandler.

II. SÆRLIGE BEMÆRKNINGER

Artikel 1

Definitionen af kosmetiske produkter bør præciseres yderligere. Udvalget er af den mening, at det vil være bedst at udvide definitionen, så at man kan garantere, at de produkter, som fremføres som havende specielle virkninger på menneskelige sygdomme, ikke bør anses for at høre ind under kosmetiske produkter i dette direktivs betydning, men som hørende ind under retningslinier, som gælder for farmaceutiske produkter.

Udvalget anmoder om, at Kommissionen undersøger problemerne i forbindelse med produkter, som hverken hører ind under definitionen på farmaceutiske produkter eller under definitionen på kosmetiske produkter, ikke mindst hvad angår produkter nævnt i bilag V.

Artikel 2

Henvisningen til, at kosmetiske produkter ikke må være skadelige for folkesundheden, forekommer Udvalget at være for vag og giver ikke tilstrækkelige garantier; når visse produkter f.eks. sendes ud til

offentligheden, burde man sikre sig, at en passende brugsanvisning let vil kunne belære folk om, hvordan produktet skal anvendes; man ville således kunne undgå forkert brug af produkter, som kan frembyde farer for folkesundheden.

Artikel 3

Markedsføringen af kosmetiske produkter burde ledsages af yderligere forholdsregler end dem, som er fastsat i direktivforslaget. Denne artikel burde derfor endvidere udvides med et stk. 2 formuleret således:

»Medlemsstaterne lader retten til beskæftigelse med fremstillingen af kosmetiske produkter være underkastet følgende bestemmelser:

1. Registrering hos kompetente nationale myndigheder af fremstillingsstedet, eller, hvor det drejer sig om import, om produkternes oplagingssted.
2. Udnævnelse af en fagmand, som skal være ansvarlig for kontrollen med råstofferne og fremstillingen og ligeledes med de færdige produkter; han bør på opfordring fra en faglig kontrolmyndighed være i stand til at give alle nødvendige oplysninger om de produkter, som fremstilles under hans kontrol.
3. I tilfælde af at registranten ikke har ansvaret for alle de processer, som forarbejdningen af de kosmetiske produkter, som er opgivet af ham i registreringen, medfører, bør fagmanden sikre sig hos leverandøren eller leverandørerne, at råstofferne, halvfabrikata og færdige produkter har været underkastet de nødvendige kontrolforanstaltninger«.

Artikel 4

Udvalget henviser til de almindelige bemærkninger under punkt b). Det er endvidere af den mening, at de betragtninger, som er fremsat i artikel 3, hvor der gives mulighed for at drage fordel af kombinationen af negative og positive lister, burde give forbrugeren tilstrækkelige garantier, hvad angår adgangen til produkter på markedet.

Artikel 5

Udvalget gør opmærksom på, at de første giftprøver på stoffer, der er omtalt i bilag IV, er tilfredsstillende og viser, at de er sikre, når de bruges i doser, som er

i overensstemmelse med de begrænsende betingelser, der er nævnt i dette bilag. Der bør derfor fastsættes et tidsrum, hvori disse stoffer må bruges, og tilladelsen vil så kunne forlænges eller inddrages, alt efter hvilke resultater, der fremkommer ved de mere langvarige videnskabelige undersøgelser, som i øjeblikket foretages i flere medlemsstater.

Imidlertid anmoder Udvalget Kommissionen om så hurtigt som muligt at tage stilling til, hvilke forhold der skal gælde for de stoffer, som er opregnet i bilag IV, på grundlag af den nyeste toksikologiske viden herom.

Artikel 6.1

Udvalget er af den mening, at varedeklarationen, som skal anføres på beholderen eller indpakningen, gerne må være forkortet på betingelse af, at det ikke kan give anledning til forvirring.

Artikel 6.2

Oplysningen om nettoindholdet ved indpakningen, som er fastsat i første led, rejser problemet om visse tolerancer ved påfyldning, som Udvalget ønsker løst i det direktiv om emballering af flydende og faste produkter andre end fødevarer, som forberedes i Kommissionens kontorer.

Andet led ændres således:

»Sidste gyldighedsdag for produkter, hvis uskadelighed ikke kan garanteres i længere perioder«.

Nummerering af varepartier synes i øvrigt særdeles ønskværdig, så at man kan finde frem til produkter og eventuelt fjerne dem fra markedet, hvis de af en eller anden grund viser sig at være skadelige eller mangelfulde.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. maj 1973.

Artikel 6.4.

Udvalget foreslår følgende tekst:

»Brugen af enhver form for varebetegnelse, mærker, billeder eller andre tegn eller tegninger, som er i modstrid med de regler, som er opstillet herfor, er forbudt, såvel i etiketteringen, som i omtalen med henblik på salg af de produkter, som er nævnt i artikel 1«.

Artikel 7.2.

Udvalget foreslår, at afsnittet formuleres således:

»Imidlertid kræver de, at bestemmelserne, som obligatorisk er fastlagt i dette direktiv, bliver affattet...«.

Udvalget ønsker endvidere, at der skal være et supplerende stykke, som præciserer, at varedeklarationen og eventuelle advarsler obligatorisk bør forefindes på emballagen.

Artikel 10

Udvalget udtrykker ønsket om, at der nedsættes et rådgivende udvalg, som især består af repræsentanter for de pågældende fabrikanter og forbrugere.

Artikel 13

Udvalget anmoder om, at udformningen af denne artikel bliver revideret, især for at få præciseret udtrykket »enhver personlig handling«.

Formanden for

Det økonomiske og sociale Udvalg

Alfons LAPPAS

BILAG

til udtalelse indeholdende de ændringsforslag, der ikke blev vedtaget under plenarsamlingen

Følgende ændringsforslag, som blev forelagt i henhold til Udvalgets forretningsorden, blev stemt ned under drøftelserne.

1. Almindelige bemærkninger

10. og 11. afsnit affattes således:

»Industrien hævder, at de positive lister ikke kan afværge faren ved uheldige forbindelser mellem autoriserede materialer. Denne indvending er imidlertid meget alvorligere, når det gælder systemet med negative lister, som tillader forbindelser mellem alle de materialer, som ikke er forbudt, uden nogen mulighed for officiel kontrol.

Imidlertid fjerner systemet med positive lister ikke fuldstændig risikoen for uheld.

Ønsket om at beskytte folkesundheden peger altså mod et dobbelt beskyttelsessystem, en positiv liste over bestanddelene og indregistrering af de færdige produkter.«

Afstemmingsresultat: 20 stemmer for, 55 stemmer imod, 6 undlod at stemme

2. Særlige bemærkninger vedrørende artikel 6.2.

Første afsnit affattes således:

»Den oplysning om nettoindholdet ved indpakningen, som er fastsat i første led, rejser problemet om visse tolerancer ved påfyldning, som afdelingen ønsker løst i det direktiv om emballering af flydende og faste produkter andre end fødevarer, som forberedes i Kommissionens kontorer.«

Begrundelse

Der findes to slags bestemmelser om indhold:

- Visse lande kræver, at det opgivne indhold skal respekteres gennemsnitligt med visse tolerancer.
- Andre lande inden for Fællesmarkedet påbyder streng respekt af indholdet: den opgivne mængde skal være til stede.

Kommissionen forbereder i øjeblikket et direktiv om dette spørgsmål. Det økonomiske og sociale Udvalg bør derfor ikke udtale sig om dette spørgsmål til fordel for det ene eller det andet synspunkt. Ændringerne bestræber sig på at forholde sig neutralt indtil spørgsmålet bliver forelagt Udvalget.

Afstemmingsresultat: 17 stemmer for, 31 stemmer imod, 14 undlod at stemme.

3. Almindelige bemærkninger vedrørende artikel 6.4.

Udtalelsen ændres således:

Denne bestemmelse bør ledsages af en bestemmelse, som pålægger fabrikanterne bevisbyrden for alle påstande såsom:

- beskytter Deres tænders sundhed,
- virker i 24 timer,
- etc.

Slutningen af dette afsnit ændres således:

»... som antyder en egenskab *eller en virkning*, som de pågældende produkter ikke har.«

Afstemmingsresultat: 18 stemmer for, 36 stemmer imod, 13 undlod at stemme.

III

(Oplysninger)

KOMMISSION

Meddelelse til læserne

Den tekst, der er offentliggjort i den tyske, franske, italienske og nederlandske udgave af dette nummer af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (s. 21—40) angår foranstaltninger, som er finansieret af Den europæiske Udviklingsfond.

Under hensyntagen til oversættelsestekniske vanskeligheder på Fællesskabets interne organisations nuværende stade og til tiltrædelsesaktens overgangsbestemmelser, som på den ene side fritager de nye medlemsstater for at yde et finansielt bidrag til EUF og på den anden side ikke giver deres statsborgere ret til at deltage i gennemførelsen af EUF's projekter, er det ikke planlagt at offentliggøre denne tekst på dansk og på engelsk.
